

Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy

Znak sprawy: RG-ZA.7340.1296.2024.AOC

(2.AOC. RG-2A)

DECYZJA Nr RG-ZA-7340...3.../2024

z dnia 27 sierpnia 2024 r.

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2024 r. poz. 572) oraz art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2024 r. poz. 236) w związku z art. 11¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. 2023 r. poz. 2151)

po rozpatrzeniu wniosku

Pana _____ współnika s.c. „ _____ - Warszawa / _____ /,
ul. _____

o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek wnoszenia opłaty za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, w oparciu o zdarzenie przyszłe, przedstawione przez wnioskodawcę:

Mając na względzie art. 10 ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej, a także wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z 5 stycznia 2017 r., III SA/GD 767/16, wnoszę o udzielenie interpretacji w przedmiocie, czy:
detailed sale of ice cream with alcohol additive, when the alcohol content in the entire product constituting the object of trade (ice cream) does not exceed 4.5% requires a permit of the competent authority on the basis of the Act of October 26, 1982 on temperance and combating alcoholism or on the basis of other appropriate regulations, and in consequence, whether the sale of ice cream with alcohol content below 4.5% imposes on the entrepreneur the obligation of providing a specific (related to the sale of ice cream with alcohol content) public duty?

Wnioskodawca przedstawił własne stanowisko w sprawie, zgodnie z którym:

Przepisy ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (w szczególności artykuł 9 i następne) zawierają ograniczenia, w tym konieczność uzyskania stosownych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych. Zatem, zdaniem wnioskodawcy, z uwagi na fakt, że lody nie są napojem, uzyskanie zezwolenia na ich detailed sale does not seem to be required. Taking into account the entire systematics of the above indicated Act, it can be recognized that it does not apply to the detailed sale of ice cream with alcohol content. The applicant does not find any other legal regulations, which would point to the necessity of obtaining a permit for the detailed sale of ice cream with alcohol content. Therefore, the applicant does not see the basis for imposing specific (related to the sale of ice cream with alcohol content) public duties.

Udzielam interpretacji w indywidualnej sprawie:

Organ stwierdza, iż stanowisko przedstawione przez przedsiębiorcę jest prawidłowe, gdyż produkt, którego detaliczną sprzedaż planuje wnioskodawca, tj. lody, zawierające w swoim składzie alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w stężeniu nieprzekraczającym 4,5%, nie stanowi napoju alkoholowego w rozumieniu art. 46 ust. 1 ustawy¹. Zatem nie jest wymagane uzyskanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych w rozumieniu art. 18 ust 1 ustawy¹, a tym samym nie powstaje obowiązek wniesienia opłaty, o której mowa w art. 11¹ ust. 1 ustawy¹.

Uzasadnienie

7 sierpnia 2024 r. wpłynął do Biura Rozwoju Gospodarczego Urzędu m.st. Warszawy wniosek Pana _____, wspólnika s.c. „_____” - Warszawa / _____ /, ul. _____ o wydanie w trybie art. 10 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, w oparciu o przedstawiony wyżej opis zdarzenia przyszłego, interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek wnoszenia opłaty za zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy² (ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej została uchylona ustawą z dnia 6 marca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej - Dz. U. z 2018 r. poz. 650) „Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna)”.

W prowadzonym postępowaniu wyjaśniającym stwierdzono, że wniosek przedsiębiorcy jest kompletny.

Przepis art. 34 ust. 5 ustawy² stanowi, że „Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia”. Zgodnie z art. 34 ust. 16 ustawy² do postępowania o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego³, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Z opisanego zdarzenia przyszłego wynika, że przedsiębiorca planuje dokonywać detalicznej sprzedaży lodów, które w swoim składzie będą zawierały alkohol w stężeniu nieprzekraczającym 4,5%. Wnioskodawca w przedstawionym własnym stanowisku w sprawie wskazał, że z uwagi na fakt, że lody nie są napojem, uzyskanie zezwolenia na ich detaliczną sprzedaż nie będzie wymagane.

¹ Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 2151)

² Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2024 r. poz. 236)

³ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Przedsiębiorca uznał, że zarówno regulacje zawarte w ustawie¹, jak i w innych przepisach prawa, nie wskazują na konieczność uzyskania zezwolenia na detaliczną sprzedaż lodów z zawartością alkoholu. Zdaniem wnioskodawcy, ta forma działalności, nie rodzi obowiązku świadczenia daniny publicznej.

Za daninę publiczną w niniejszej sprawie należy uznać opłatę za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, pobieraną przez gminy zgodnie z art. 11¹ ust. 1 ustawy¹, w celu pozyskania dodatkowych środków na finansowanie zadań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracji społecznej osób uzależnionych od alkoholu, które to należą do zadań własnych gmin.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy¹ „Sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu lub poza miejscem sprzedaży może być prowadzona tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), właściwego ze względu na lokalizację punktu sprzedaży, zwanego dalej "organem zezwalającym". Zgodnie z ust. 3 tego przepisu: „Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, wydaje się oddzielnie na następujące rodzaje napojów alkoholowych: 1) do 4,5% zawartości alkoholu oraz na piwo; 2) powyżej 4,5% do 18% zawartości alkoholu (z wyjątkiem piwa); 3) powyżej 18% zawartości alkoholu.

Art. 46 ust. 1 ustawy¹ stanowi, że „Napojem alkoholowym (...) jest produkt przeznaczony do spożycia zawierający alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w stężeniu przekraczającym 0,5% objętościowych alkoholu”.

Zdaniem organu, zapytanie przedsiębiorcy wypełnia hipotezę art. 34 ust. 1 ustawy², co stanowi warunek udzielenia przez organ interpretacji indywidualnej wnioskowanego zagadnienia. Należy bowiem stwierdzić, że w przypadku uznania, że przedsiębiorca byłby zobowiązany do uzyskania stosownego zezwolenia, wiązałoby się to z koniecznością uiszczenia opłaty za korzystanie z tego zezwolenia.

W świetle obowiązujących przepisów ustawy¹, należy uznać przedstawione przez przedsiębiorcę stanowisko w sprawie za prawidłowe.

Zaprezentowana w art. 46 ust. 1 ustawy¹ definicja jasno wskazuje, iż ustawa¹ dotyczy napojów alkoholowych, co oznacza, że nie dotyczy innych produktów spożywczych (np. cukierków, lodów, ciast), gdzie alkohol jest jedynie dodatkiem. Zgodnie z powszechnym rozumieniem słowa „napój” jest to płyn przeznaczony do picia.

W konsekwencji, zdaniem organu, detaliczny sprzedawca lodów, które w swoim składzie zawierają alkohol, o ile nie dokonuje sprzedaży napojów alkoholowych jako takich, albo nie sprzedaje deserów lodowych, które są polewane alkoholem, nie musi posiadać zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych do 4,5% zawartości alkoholu oraz piwa, co tym samym nie rodzi po stronie wnioskodawcy obowiązku świadczenia daniny publicznej.

Orzekając w niniejszej sprawie organ odniósł się do konkretnej sytuacji indywidualnej, wskazanej przez wnioskodawcę.

Zakres i przedmiot niniejszej sprawy administracyjnej wyznacza wyłącznie treść wniosku przedsiębiorcy wszczynającego postępowanie. Organ administracji publicznej nie może wykraczać poza jego treść. Od przedsiębiorcy zależy zakres zapytania, które jednak musi się wiązać z interpretacją przepisów, określających daniny publiczne.

Mając powyższe na uwadze orzekam jak na wstępie.

Interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej (art. 35 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców).

Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania. Nie zmienia się interpretacji, w wyniku której nastąpiły nieodwracalne skutki prawne (art. 35 ust. 2 ustawy Prawo przedsiębiorców).

Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, ul. Obozowa 57 (za pośrednictwem Prezydenta m.st. Warszawy, adres: Biuro Rozwoju Gospodarczego Urzędu m.st. Warszawy, ul. Canaletta 2) w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania stronie przysługuje prawo do zrzeczenia się odwołania. Z dniem doręczenia Prezydentowi m.st. Warszawy (adres jak wyżej) oświadczenia o zrzeczeniu się odwołania, decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZYDENTA M.ST. WARSZAWY

Joanna Tymińska
Zastępca Dyrektora
Biura Rozwoju Gospodarczego

Otrzymuje:

Pan
ul.

Warszawa